

C.S. Lewis en Evangelicals vandaag

http://www.wayoflife.org/database/cs_lewis_and_evangelicals_today.html

Update en uitbreiding 12-8-2008 (eerst gepubliceerd 1-7-2000)

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling (1977 of HSV)
Vertaling, plaatjes en voetnoten door M.V.

Wijlen de Britse auteur C.S. (Clive Staples) Lewis (1898-1963), die bij intimi gekend was als Jack, is extreem populair bij evangelicals vandaag. De meeste christelijke boekhandels bieden de geschriften van Lewis aan zonder enig woord van waarschuwing.

Een *Christianity Today* reader's opiniepeiling van 1998 achtte Lewis de meest invloedrijke evangelicale schrijver. De december 2005 editie van *Christianity Today* brengt C.S. Lewis op de voorpagina en haast elk artikel is gewijd aan de man, inbegrepen de overdadige cover story met de titel: "C.S. Lewis Superstar". In een artikel naar aanleiding van Lewis' 100ste geboortedag, noemde J.I. Packer hem "onze patroonheilige" en zei dat Lewis "de Aquinas¹, de Augustinus en de Aesopus van het hedendaagse evangelicalisme is geworden" ("Still Surprised by Lewis", *Christianity Today*, 7 sept. 1998).

In haar 23 april 2001 uitgave, preeft *Christianity Today* andermaal C.S. Lewis in een artikel met de titel: "Myth Matters" (Mythes zijn van belang). Lewis, die "de 20ste eeuwse grootste christelijke apologeet" genoemd wordt, schreef verscheidene mythische werken, zoals *De Kronieken van Narnia*, welke *Christianity Today* aanbeveelt in de sterkste termen, bewarend dat "Christ came not to put an end to myth but to take all that is most essential in the myth up into himself and make it real". Ik weet hierop niet wat te zeggen dan alleen dat het complete nonsens is. Alsof we Jezus Christus het best kunnen kennen middels een fabel die vaag en inaccuraat gebaseerd is op bijbelse thema's en vermengd met paganisme.

Was C.S. Lewis een solide bijbelgelovige?

Was C.S. Lewis een solide bijbelgelovige? Geenszins, zoals zelfs *Christianity Today* toegeeft. "Clive Staples Lewis was allesbehalve een klassieke evangelical, sociaal noch theologisch. Hij rookte sigaretten en een pijp, en hij bezocht regelmatig pubs met zijn vrienden. Alhoewel hij fundamentele christelijke geloofspunten deelde met evangelicals, onderschreef hij niet de bijbelse inerrantie of de plaatsvervangende strafdraging. Hij geloofde in het vagevuur en in 'baptismal regeneration'²" ("C.S. Lewis Superstar", *Christianity Today*, dec. 2005).

Lewis geloofde in gebeden voor de doden. In *Letters to Malcolm*, schreef hij: "Natuurlijk bid ik voor de doden. Dat gaat zo spontaan, zo onvermijdelijk, dat enkel de meest dwingende theologische zaak daartegen mensen zou afschrikken. En ik kan moeilijk weten hoe mijn andere gebeden zouden overleven indien deze voor de doden zouden verboden zijn" (p. 109). Hij geloofde in het Vagevuur. In *Letters to Malcolm*, schreef hij: "Ik geloof in het Vagevuur. ... de geredde ziel, aan de voet van de troon, smeekt om meegenomen en gereinigd te worden. ... Onze zielen eisen het Vagevuur, is dat niet zo?" (pp. 110-111). Lewis beleed zijn zonden regelmatig aan een priester en kreeg het sacrament van het heilig oliesel voor de stervenden op 16 juli 1963 (Roger Lancelyn Green and Walter Hooper, *C.S. Lewis: A Biography*, 1974, pp. 198, 301). Lewis ontkende de gehele verdorvenheid van de mens en de plaatsvervangende bloedverzoening van Christus. Hij geloofde in theïstische

¹ Aquinas: Thomas van Aquino.

² Baptismal regeneration: wedergeboorte door de doop.

evolutie en verwierp de Bijbel als het onfeilbare Woord van God. Hij leerde dat de hel een geestes-toestand is: “En elke toestand van de geest, aan zichzelf overgelaten, elke opsluiting van het schepsel binnen de kerker van zijn eigen geest, is, op het eind, de Hel” (Lewis, *The Great Divorce*, p. 65). D. Martin Lloyd-Jones waarschuwde dat C.S. Lewis een defectieve zienswijze had van redding en dat hij een opponent was van de plaatsvervangende strafdraging van de verzoening (*Christianity Today*, 20-12-1963). In een brief aan de redacteur van *Christianity Today*, 28-2-1964, waarschuwde dr. W. Wesley Shrader, First Baptist Church, Lewisburg, Pennsylvania, dat “C.S. Lewis ... nooit de (letterlijke, onfeilbare) zienswijze van de Bijbel zou accepteren” (*F.B.F. News Bulletin*, Fundamental Baptist Fellowship, 4-3-1984).

Lewis leefde 30 jaar met Janie Moore met wie hij niet getrouwd was. De relatie met de getrouwde vrouw was begonnen toen Lewis nog een student was aan Oxford. Moore was gescheiden van haar man. Lewis beleed aan zijn broer Arthur dat hij verliefd was op Mrs. Moore, de moeder van een van zijn vrienden die gestorven was in Wereldoorlog I. De relatie was beslist seksueel in natuur. Zie Alan Jacobs, *The Narnian: The Life and Imagination of C.S. Lewis*, pp. 82, 94. Op de leeftijd van 58 jaar trouwde Lewis Joy Gresham, een Amerikaanse vrouw die een relatie met Lewis najoeg terwijl ze nog getrouwd was met haar man. Volgens twee vrienden van Lewis' vrienden scheidde Gresham's man van haar op de grond van verlatenheid (Roger Lancelyn Green & Walter Hooper, *Light on C.S. Lewis*).

Lewis gaf nooit zijn onheilige fascinatie voor het paganisme op. Tijdens een bezoek aan Griekenland met zijn vrouw in 1960, deed Lewis een onbijbelse uitspraak:

“Ik had het wat moeilijk om Joy (en mezelf) te verhinderen af te glijden naar het paganisme in Attica! Bij Daphni was het moeilijk niet te bidden tot Apollo de Genezer. Maar op een of andere manier voelde het niet aan als dat dit erg fout was -- het zou enkel neerkomen op het aanspreken van Christus onder het aspect Apollo” (C.S. Lewis to Chad Walsh, 23-5-1960, cited from George Sayer, *Jack: A Life of C.S. Lewis*, 1994, p. 378).

Wat een godslasterlijke uitspraak! Christus wordt niet aanbeden onder het aspect van heidense goden. En we moeten ons herinneren dat dit geschreven werd aan het eind van Lewis' leven, en lang na zijn “bekering” tot Christus.

Lewis beweerde dat volgelingen van heidense religies kunnen gered worden zonder persoonlijk geloof in Jezus Christus: “Maar de waarheid is dat God ons niet heeft gezegd wat Zijn regelingen zijn voor de andere mensen. ... Er zijn mensen die de volle christelijke doctrine over Christus niet zullen accepteren maar die door Hem sterk aangetrokken worden zodat zij de Zijnen zijn in een veel diepere zin dan zijzelf begrijpen. Er zijn mensen in andere religies die geleid worden door Gods geheime invloed om zich te concentreren op die delen van hun religie die in overeenstemming zijn met het Christendom, en die dus Christus toebehoren zonder het te weten. Bijvoorbeeld, een boeddhist van goede wil kan ertoe geleid worden zich meer en meer te concentreren op de boeddhistische leer over genade en in de achtergrond de boeddhistische leer op bepaalde punten te verlaten (althoewel hij dat misschien niet wil gezegd hebben). Velen van de goede heidenen kunnen lang vóór Christus' geboorte in deze positie geweest zijn” (C.S. Lewis, *Mere Christianity*, HarperSan-Francisco edition, 2001, pp. 64, 208, 209).

Lewis geloofde dat Jona en Job geen historische boeken zijn. In zijn artikel “Modern Theology and Biblical Criticism”, zei Lewis: “... Jona, een verhaal met zo weinig historische aanhechtingen als Job, grotesk in incident en zeker niet zonder een onderscheiden, evenwel uiteraard opvoedend, vleugje van typische Joodse humor” (“Modern Theology and Biblical Criticism”, *Christian Reflections*, edited by Walter Hooper, Eerdmans).

Lewis gaf nooit een helder bijbels getuigenis van de nieuwe geboorte en zei dat geloof in het bloed van Christus niet noodzakelijk is

C.S. Lewis gaf tot op zekere hoogte een beschrijving van zijn zienswijzen in *Mere Christianity* (vert. Louter Christendom) en in zijn autobiografie *Surprised by Joy*. In geen enkel boek gaf hij een helder bijbels getuigenis van de nieuwe geboorte.

Wat betreft geloof in het bloed van Christus, zei Lewis dat dit niet essentieel deel uitmaakt van het Christendom. Hij leerde dat het niets uitmaakt hoe men de verzoening definieert, en hijzelf geloofde niet in de plaatsvervangende bloedverzoening. In *Mere Christianity* zei hij het volgende:

“U kan zeggen dat Christus stierf voor onze zonden. U kan zeggen dat de Vader ons vergeven heeft omdat Christus voor ons heeft gedaan wat wij hoorden gedaan te hebben. U kan zeggen dat wij gewassen zijn in het bloed van het Lam. U kan zeggen dat Christus de dood heeft overwonnen. Dit alles is allemaal waar. Als één van deze dingen u niets zeggen, laat dit dan en ga voort met de formule die werkt. En, wat u ook doet, begin niet te ruziën met andere mensen omdat zij een andere formule gebruiken” (*Mere Christianity*, HarperSanFrancisco edition, 2001, p. 182).

Dit is volstrekte ketterij. Lewis beweerde foutief dat het niets uitmaakt als een persoon gelooft dat hij gewassen is in Christus' bloed, dat dit louter een “formule” is die kan geaccepteerd of afgewezen worden naar eigen believen. Hij zei dat het ook goed is te geloven “dat de Vader ons vergeven heeft omdat Christus voor ons heeft gedaan wat wij hoorden gedaan te hebben”. Dat is een bloedloze redding door Christus' leven in plaats van door Zijn Kruis, en dat is volgens de Bijbel, helemaal geen redding. Het “bloed” wordt meer dan 90 maal in het Nieuwe Testament genoemd, en dat is geen toeval. “En bijna alles wordt volgens de wet door bloed gereinigd, en zonder het vergieten van bloed vindt er geen vergeving plaats” (Hebreeën 9:22). Als Jezus een volmaakt leven zou geleefd hebben in onze plaats, en een bloedloze dood stierf in onze plaats, dan zouden wij niet gered zijn.

Lewis zei: “Het centrale christelijke geloof is dat Christus' dood ons op een of andere manier verzoend heeft met God, en ons een nieuwe start heeft gegeven. Theorieën over hoe dit in zijn werking zijn een andere zaak. ... Elke theorie die wij opbouwen over hoe Christus' dood dit alles deed, zijn in mijn ogen, vrij secundair...” (*Mere Christianity*, Harper San-Francisco editie, 2001, pp. 54, 55, 56).

Dit is onschriftuurlijke leer. God heeft exact onthuld wat Christus deed en wat de verzoening betekent. Het is geen kwestie van een “formule” boven een andere te theoretiseren of te geloven. De Bijbel zegt dat onze redding een zaak is van verzoening door loskoping, waarbij onze zonden worden weggenomen door Christus' bloederige dood. Hij werd geofferd als een afbetaling om aan Gods heilige Wet te voldoen.

Lewis noemt nooit de leer van de verzoening door loskoping, maar dit maakt noodzakelijk deel uit van onze redding, en de verzoening werd door bloed gedaan. “Hem heeft God openlijk aangewezen als middel tot verzoening, door het geloof in Zijn bloed. Dit was om Zijn gerechtigheid te bewijzen vanwege het voorbij laten gaan van de zonden die eertijds hadden plaatsgevonden onder de verdraagzaamheid van God” (Romeinen 3:25). Verzoening betekent genoegdoening; bedekken; de invulling van een eis. Het verwijst naar Gods hoogachting van Christus' offer. God is tenvolle tevreden (Romeinen 3:24-25; 1 Johannes 2:2; Hebreeën 2:17). Het Griekse woord vertaald met “verzoening” in Romeinen 3:25 wordt ook vertaald met “verzoendeksel” in Hebreeën 9:5 (SV) maar betekent letterlijk “genadestoel” (“mercy seat”, Hebreeën 9:5, KJV). Het verzoendeksel, of de genadestoel, bedekte de wet die in de Ark lag (Exodus 25:17, 21). Dit symboliseert “verzoening” -- Christus bedekt de eis van Gods wet. Dat het het bloed van Christus is dat genoegdoening geeft aan deze eis en onze zonden wegneemt, werd uitgebeeld op de Verzoendag toen bloed gesprengd werd op het verzoendeksel of de “genadestoel” door de hogepriester (Leviticus 16:11-17).

Door Christus' bloed hebben we eeuwige verlossing. “Hij is niet door bloed van bokken en kalveren, maar door Zijn eigen bloed voor eens en altijd binnengegaan in het heiligdom en heeft daardoor een eeuwige verlossing teweeggebracht” (Hebreeën 9:12).

Door Christus' bloed kunnen we binnegaan in de aanwezigheid van God. “Omdat wij nu, broeders, vrijmoedigheid hebben om in te gaan in het heiligdom door het bloed van Jezus” (Hebreeën 10:19).

Dit is geen theorie of een formule. Het is het Woord van God, en als iemand dit niet aanstaat of niet gelooft, kan hij niet gered zijn.

In *Mere Christianity*, beweert Lewis dat het Christus-leven aan mensen wordt doorgegeven door doop, geloof en communie. Dit is een vals evangelie van geloof plus werken. Hij zegt: “Er zijn drie

dingen die het Christus-leven naar ons begiftigen: doop, geloof en die mysterieuze actie die verschillende christenen kennen onder verschillende namen: Heilige Communie, de Mis, het Avondmaal des Heren. ... Ik zeg niets over wat van deze dingen het meest essentieel is. Mijn methodistische vriend zou graag hebben dat ik meer zou spreken over geloof en minder (in proportie) over de andere twee dingen. Maar daar ga ik niet op in" (*Mere Christianity*, p. 61). Merk op dat hij de katholieke mis opneemt in zijn lijst van de verschillende namen waarmee de heilige communie is gekend, en dat hij erin faalt aan zijn lezers te bevestigen dat de mis een geheel ander ding is dan het eenvoudige Avondmaal des Heren van het Nieuwe Testament.

Het is niet naar een methodist dat wij moeten luisteren maar naar de Bijbel zelf, en de Bijbel zegt dat redding alleen door genade van Christus is, door alleen geloof in Christus, zonder werken; dat werken wel belangrijk zijn maar deze volgen na de redding en zijn het product van redding in plaats van het middel ertoe. Het verschil tussen zeggen dat redding door geloof is zonder werken en dat werken volgen, en zeggen dat redding bestaat door geloof plus werken, is het verschil tussen een waar en een vals evangelie. "Want wat zegt de Schrift? En Abraham geloofde God, en het is hem tot gerechtigheid gerekend. Aan hem nu die werkt, wordt het loon niet toegerekend naar genade, maar naar wat men hem verschuldigd is" (Romeinen 4:3-4). "Want uit genade bent u zalig geworden, door het geloof, en dat niet uit u, het is de gave van God; niet uit werken, opdat niemand zou roemen. Want wij zijn Zijn maaksel, geschapen in Christus Jezus om goede werken te doen, die God van tevoren bereid heeft, opdat wij daarin zouden wandelen" (Efeziërs 2:8-10).

Ik heb verscheidene boeken gelezen van C.S. Lewis, en tientallen artikels van hem, en verscheidene biografieën over hem, en ik heb nooit een heldere leer gezien over de nieuwe geboorte of een helder bijbels getuigenis dat hij was wedergeboren. Dit moet ons uiterst bezorgd maken.

Waarom is Lewis zo populair bij evangelicals vandaag?

Hoe kunnen, in het licht van zijn gebrek aan helder schriftuurlijk reddingsgetuigenis, zijn ketterijen, zijn wereldlijkheid en de grote heidense invloeden in zijn werk, evangelicals toch zo bekoord zijn door C.S. Lewis? Ik geloof dat sommige van de hoofdredenen de volgende zijn:

Ten eerste, new evangelicals houden van C.S. Lewis omdat zij gekarakteriseerd worden door een trots van intellect, en Lewis was beslist een intellectueel.

Hij had een haast fotografisch geheugen en in Oxford studeerde hij cum laude af in de klassieke talen, de klassieke filosofie en de Engelse taal- en letterkunde. Hij was een van de grootste experten van die tijd in Engelse literatuur en bekleedde de belangrijkste Leerstoel in Middeleeuwse en Renaissance Literatuur aan de Cambridge Universiteit. Gezien new evangelicals het intellectualisme bijna aanbidden (een geest die wijlen David Otis Fuller "scholarolatry" noemde), is het geen verrassing dat zij zouden opkijken naar de beroemde intellectueel C.S. Lewis als een patroonheilige.

Ten tweede, new evangelicals houden van C.S. Lewis wegens zijn oecumenisch denken en zijn weigering afscheiding te beoefenen.

Dit werd toegegeven door *Christianity Today*. "Lewis' ... concentratie op de hoofddoctrine van de kerk stemde overeen met de bekommernis bij evangelicals om kerkelijk separatisme te vermijden" (*Christianity Today*, 25-10-1993). CT geeft daarom toe dat Lewis populair is bij evangelicals vandaag omdat, zoals zij, hij bijbelse afscheiding verachtte.

C.S. Lewis was, in feite, erg oecumenisch gezind. Het volgende is een overzicht van zijn oecumenische filosofie en zijn invloed op de hedendaagse oecumenische beweging (uit "The Enigma of C.S. Lewis", dr. Tony Baxter):

"Lewis was sterk oecumenisch, alhoewel hij afstand hield van regelrecht liberalisme. In zijn voorwoord op *Mere Christianity*, zegt Lewis dat het zijn bedoeling is om 'een instemmend, of algemeen, of centraal, of louter Christendom' te presenteren. Het is zijn bedoeling zich te concentreren op de doctrine waarvan hij gelooft dat ze gemeenschappelijk zijn voor alle vormen van Christendom - inbegrepen rooms-katholicisme. Het is geen verrassing dat hij delen van zijn boek voorlegde aan vier mensen van de clerus: een anglicaan, een methodist, en presbyteriaan en een rooms-katholiek! Hij hoopt dat het boek duidelijk zal maken waarom alle christenen 'opnieuw verenigd zouden moe-

ten worden', maar waarschuwt dat dit niet moet gezien worden als een alternatief van de geloofsbelijdenissen van bestaande denominaties. Hij vergelijkt het 'Mere Christianity' of 'louter Christendom' dat hij beschrijft in het boek, met een inkomhal met daarin de deuren die toegang bieden tot de verschillende kamers. Deze kamers zijn de verschillende christelijke tradities. En net zoals u een huis binnenkomt blijf je niet in de hal staan maar ga je een kamer binnen, dus wanneer je een christen wordt dan hoor je je te verenigen met een bepaalde christelijke traditie. Lewis gelooft dat het niet al te belangrijk is welke kamer u binnengaat. Het zal voor sommigen juist zijn een deur binnen te gaan met de naam 'rooms-katholicisme' maar voor anderen andere deuren. Welke kamer je ook binnengaat, zegt Lewis, het belangrijkste is dat je overtuigd bent voor jezelf. En, zo zegt hij: "Wanneer je je eigen kamer bereikt hebt, wees dan hoffelijk voor dezen die andere deuren gekozen hebben".

"Een vermelding moet ook gedaan worden over Lewis' kijk op de sacramenten. De sacramenten 'geven het Christusleven door aan ons' (*Mere Christianity*, boek 2, chapter 5). In zijn *Letters to Malcolm* zegt Lewis dat hij niet 'enig christen in de war wil brengen, welke ook zijn denominatie is, met betrekking tot de voor hem traditionele concepten over wat er gebeurt wanneer hij het brood en de wijn ontvangt' van het Avondmaal des Heren. Wat er gebeurt in het Avondmaal des Heren is een mysterie, en zo kan de rooms-katholieke voorstelling van het brood en de wijn als het werkelijke lichaam en bloed van Christus even deugdelijk zijn als de protestantse zienswijze van het Avondmaal als een gedachtenis (*Letters to Malcolm*, hoofdstuk 19). ...

"Dit enigma³ van C.S. Lewis was voor mij niet meer dan een kleine verwardheid voor mij totdat recent drie dingen mijn verwardheid veranderden in verbijstering.

"In maart 1994 produceerde de "Evangelicals and Catholics Together" beweging hun eerste document. Dit was een programmatisch document met de titel *Evangelicals and Catholics Together: The Christian Mission in the Third Millennium*. Terecht werd toen gezegd dat dit document 'een verraad van de Reformatie' was. Ik zag geen connectie tussen dit en C.S. Lewis totdat, enkele jaren later, toen het symposium *Evangelicals and Catholics Together: Working Towards a Common Mission* werd gepubliceerd. In zijn bijdrage aan het boek vertelt Charles Colson (de Evangelicale 'belangrijkste drijfveer' achter ECT) ons dat C.S. Lewis een belangrijke invloed had wat hem ertoe leidde de beweging op te richten (Billy Graham was een andere!). In feite zegt Colson dat "Evangelicals and Catholics Together" het erfgoed van C.S. Lewis tracht te bestendigen door te focussen op de kerngeloofspunten van alle ware christenen (*Common Mission*, p. 36). Het enigma nam een meer voorspellend aspect aan.

"Het enigma verduisterde verder toen ik verleden jaar (na aangesloten te worden op het internet tegen het eind van 1996) ontdekte, vrijwel door toeval, dat C.S. Lewis net zo populair is onder rooms-katholieken als dat hij is onder evangelicals. Misschien moest ik dat allemaal al geweten hebben, maar het was me nooit eerder opgevallen.

"De derde schok kwam vorige herfst toen ik las dat *Christianity Today* - gereputeerd als het belangrijkste evangelicale magazine in de VS - een opiniepeiling had gedaan onder zijn lezers om na te gaan wie zij de invloedrijkste theologische schrijvers van de 20ste eeuw beschouwden. U zal het al geraden hebben dat C.S. Lewis uitkwam aan de top!

"Na deze drie dingen was het dit jaar geen verrassing voor me te ondervinden dat C.S. Lewis een belangrijke invloed op de *Alphacursus* heeft gehad, en dat deze cursus hem citeert en naar hem verwijst, haast ad nauseam⁴. Zou de Alphacursus niet beter hernoemd worden als de 'Mere Christianity' cursus? ...

"Tot besluit, bied ik de volgende overdenking. Als het waar is te zeggen dat 'je bent wat je eet', dan is het ook waar te zeggen dat 'een christen is wat hij hoort en leest' vermits dit de manier is waarop hij geestelijk gevoed wordt. Dus, als christenen opwassen met een dieet van C.S. Lewis, dan is het niet verwonderlijk te ondervinden dat zij 'het erfgoed van C.S. Lewis trachten te bestendigen'. De apostel Paulus zei: 'Een beetje zuurdeeg doorzuurt het hele deeg' (Galaten 5:9); dus, als evangelicals zulke boeken als *Mere Christianity* lezen en bejubelen dan kan het geen verrassing zijn dat we

³ Enigma: raadsel.

⁴ Ad nauseam is een begrip uit het Latijn en betekent "tot misselijkheid toe" of "tot walgens toe".

hen zien ‘werken aan een gemeenschappelijke missie’ met de vijanden van het Evangelie. De jonge christen zou heel zorgvuldig moeten zijn met wat hij leest, en zij die gezag dragen (pastors, leraars, ouders) zouden erg zorgvuldig moeten zijn met wat zij anderen aanbevelen te lezen” (Dr. Tony Baxter, “The Enigma of C.S. Lewis”, *CRN Journal*, Winter 1998, Christian Research Network, Colchester, United Kingdom, p. 30; Baxter werkt voor het protestantse Truth Society als een Wycliffe Preacher).

In april 1998 sprak mormoons professor Robert Millet aan het Wheaton College over het onderwerp C.S. Lewis. In een recente uitgave van *Christianity Today* wordt Millet, decaan van Brigham Young University, geciteerd als zeggend dat C.S. Lewis “zo goed ontvangen wordt door mormonen wegens zijn brede inclusieve visie op het Christendom” (John W. Kennedy, “Southern Baptists Take Up the Mormon Challenge”, *Christianity Today*, 15-6-1998, p. 30).

Ten derde, new-evangelicals houden van C.S. Lewis wegens hun gedeelde fascinatie en sympathie voor Rome.

Hedendaagse evangelicals gaven ons “Evangelicals and Rome Together” en zelfs zij die niet zover gaan, spreken over Rome’s dwalingen gewoonlijk in zachte, gezellige termen in plaats van haar te labelen als het godslasterlijke, antichristelijke instituut dat ze is, en zoals vanouds protestanten en baptisten haar noemden. Zoals we gezien hebben beschouwde C.S. Lewis de rooms-katholieke kerk als een van de acceptabele “kamers” in het huis van het Christendom en verlangde hij naar eenheid tussen protestanten en katholieken. Lewis geloofde in gebeden voor de doden en in het vagevuur.

Sommige van Lewis’ nauwste vrienden waren rooms-katholieken. J.R. Tolkien van *Lord of the Rings* is een voorbeeld. Tolkien en Lewis waren erg close en brachten talloze uren samen door. Lewis gaf Tolkien de verdienste een grote rol gespeeld te hebben in zijn “bekering”. Lewis werd ook erg beïnvloed door de rooms-katholieke schrijver G.K. Chesterton. Toen hem gevraagd werd welke christelijke schrijvers hem hadden geholpen, merkte Lewis op in 1963, zes maanden vóór zijn dood: “Het eigentijdse boek dat me het meest geholpen heeft is Chestertons *The Everlasting Man*” (*God in the Dock*, edited by Walter Hooper, 1970, p. 260).

Lewis onderhield een warme correspondentie in het Latijn, met katholiek priester Don Giovanni Calabria van Italië over hun gedeelde “bekommernis voor de hereniging van de christelijke kerken” (*The Narnian*, Alan Jacobs, pp. 249, 250). Calabria werd zalig verklaard door paus Johannes Paulus II in 1988.

In 1943 had Lewis een gesprek over “Christelijke apologetiek” met een groep priesters in Wales (*The Narnian*, p. 229).

Van de jaren (19)40 tot het eind van zijn leven, was Lewis’ geestelijke adviseur een katholiek priester, genaamd Walter Adams (*The Narnian*, p. 224). Het was aan deze priester dat Lewis zijn zonden beled.

Rooms-katholieken houden van C.S. Lewis zoveel als van evangelicals. Zijn boeken worden typisch gevonden in katholieke boekhandels. Michael Coren, een rooms-katholiek, schreef een biografie over Lewis met de titel: “C.S. Lewis: The Man Who Created Narnia”. Het katholieke nieuwsagentschap Zenit vroeg aan Coren: “Wat moeten katholieken weten over C.S. Lewis?” Hij antwoordde: “Zij zouden moeten weten dat hij geen katholiek was maar dat dit niet betekent dat hij er geen zou geworden zijn, uiteindelijk. ... Lewis werd geboren in Belfast, in het sektarische Noord-Ierland, hij werd dus anti-katholiek opgevoed zoals de meeste protestantse kinderen daar. Hij was een man van zijn achtergrond maar zijn zienswijzen waren erg katholiek: hij geloofde in het vagevuur, geloofde in de sacramenten, ging te biecht” (“The Subtle Magic of C.S. Lewis’ Narnia: Michael Coren’s Perspective as the New Movie Looms”, Zenit, 7-12-2005).

Peter Kreeft, een bekeerling van Rome vanuit de Nederlands Hervormde kerk, zegt dat C.S. Lewis één van de “vele zweepslagen was die me aan boord van de ark brachten”:

“Zelfs C.S. Lewis, de lieveling van protestantse evangelicals, ‘rook’ meestal katholiek. ... Lewis is de enige auteur die ik ooit las én die ik dacht volledig te kunnen vertrouwen en begrijpen. Maar hij geloofde in het vagevuur, de ware Aanwezigheid in de eucharistie, en niet in algehele verdorven-

heid. Hij was geen calvinist. In feite was hij een middeleeuwer” (“Hauled Aboard the Ark”, <http://www.peterkreeft.com/topics/hauled-aboard.htm>).

De liefdesverhouding van evangelicals met C.S. Lewis is een bewijs van hun diep geestelijk compromis en een gebrek aan gezond leerstellig onderscheidingsvermogen.

“Uw roem is niet goed. Weet u niet dat een klein beetje zuurdeeg het hele deeg doorzuurt?” (1 Korinthiërs 5:6).

“Dwaal niet: slecht gezelschap bederft goede zeden” (1 Korinthiërs 15:33).

“Zij hebben een schijn van godsvrucht, maar hebben de kracht ervan verloochend. Keer u ook van hen af” (2 Timotheüs 3:5).

“En ik roep u ertoe op, broeders, hen in het oog te houden die onenigheden teweegbrengen en struikelblokken opwerpen tegen het onderricht dat u hebt ontvangen, en keer u van hen af” (Romeinen 16:17).

Lees meer over C.S. Lewis:

- o C.S. Lewis - algemene leringen : <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/CS-Lewis.pdf>
- o Pas op voor C.S. Lewis : <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/CSLewis.pdf>
- o Narniakronieken getoetst : <http://www.internetbijbelschool.nl/html/doc/narnia.ha.htm>

verhoevenmarc@skynet.be - www.verhoevenmarc.be - www.verhoevenmarc.be/NieuwsteArtikelen.htm